

Konference na Technické fakultě ČZU: Armáda hledá cestu k umělé inteligenci, kvantovým počítačům i robotům

9.9.2026 - | Česká zemědělská univerzita v Praze

Umělá inteligence, kvantové počítače, autonomní systémy a robotika mění svět rychleji, než se jim stačí přizpůsobovat pravidla. Platí to pro armádu stejně jako pro průmysl, zemědělství, univerzity nebo státní správu. Jak se daří v České republice implementovat technologie, které nás posunují ve všech směrech dál? A jak postupuje v době rozkolísané bezpečnostní situace ve světě armáda? Právě o tom byla konference Ekonomického deníku na České zemědělské univerzitě v Praze s názvem Nová éra inteligence, člověk, stroje a kvantum.

Zástupci armády, akademické sféry, výzkumu i technologického prostředí se během debaty vraceli k jedné společné otázce: *Co se stane, až technologie začnou zvládat stále větší část práce, rozhodování a zpracování informací, které dnes patří člověku?* Odpověď přitom není jednoduchá. Technologie mohou přinést rychlost, přesnost a nové schopnosti. Zároveň ale přinášejí nové bezpečnostní, právní i společenské problémy.

Armáda už nechce nové technologie jen sledovat

Pro armádu už nejde o vzdálenou budoucnost. Brigádní generál Petr Šnajdárek, ředitel Sekce komunikačních a informačních systémů ministerstva obrany, popsal snahu hledat konkrétní využití umělé inteligence, kvantových technologií i bezosádkových systémů. Armáda podle něj nejprve definuje, kde nové technologie skutečně potřebuje, a teprve potom hledá konkrétní řešení. Vedle AI se proto zabývá například možnostmi kvantových technologií při práci s daty, ochranou komunikace nebo dalšími vojenskými oblastmi. Současně chce rozvíjet prostor pro testování bezosádkových systémů a souvisejících technologií. Největší problém totiž nemusí představovat samotný technologický vývoj. Může jím být cesta od hotové technologie k jejímu skutečnému použití.

Bojiště se mění rychleji než pravidla

Zkušenost z války na Ukrajině podle generála Šnajdárka ukazuje, jak rychle se mohou nové technologie dostat do reálného nasazení, pokud je tlačí bezprostřední potřeby bojiště. Česká armáda ale funguje v rámci českého právního prostředí a pravidel NATO. Nemůže tak jednoduše přeskočit legislativu, veřejné zakázky nebo další pravidla. To vytváří zásadní napětí. Technologie se vyvíjejí v měsících a letech, zatímco státní procesy jsou často nastavené na podstatně pomalejší svět.

Jiří Veselý z Univerzity obrany v debatě otevřel také otázku kontroly umělé inteligence a odpovědnosti člověka. Pokud bude systém stále autonomnější, nebude stačit pouze vědět, že funguje. Bude nutné vědět také, kdo odpovídá za jeho rozhodnutí a co se stane, když udělá chybu.

Budoucí bojiště nebude patřit jen člověku

Markéta Vršecká z Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany se v debatě dotkla proměny velení a budoucího bojiště. Voják budoucnosti podle diskutujících nebude fungovat izolovaně. Do jeho práce budou stále více vstupovat senzory, autonomní prostředky a umělá inteligence, které mohou zpracovávat informace a pomáhat s jejich vyhodnocením. Právě propojení člověka a

technologií může být jedním z největších posunů moderního vojenství. Neznamená to ale automaticky, že člověk z bojiště zmizí. Naopak. Čím více rozhodování převezmou stroje, tím důležitější bude určit hranici, za kterou už musí zůstat lidská kontrola.

Robot může být připravený. Zákon ještě ne

Jiří Mašek, emeritní děkan Technické fakulty České zemědělské univerzity, přinesl do debaty pohled z civilního prostředí. Na příkladu zemědělství ukázal, že robotické systémy už nemusí být technologií vzdálené budoucnosti. Některé jsou připravené pro reálné použití, jejich nasazení ale mohou brzdit pravidla a legislativa. Stejný problém se tak objevuje v armádě i mimo ni. Nejde pouze o to, zda dokážeme nový stroj vyrobit. Musíme také vytvořit podmínky, ve kterých ho lze bezpečně a smysluplně používat. Konkrétní ukázkou spolupráce akademické sféry s praxí se stal také Hecthor, robotická platforma schopná pracovat dálkově řízeně i autonomně. Její vývoj ukazuje, že univerzitní výzkum může vést k technologiím s praktickým využitím.

AI mění práci. A možná i společnost

Martin Pelikán z Katedry informačního inženýrství Provozně ekonomické fakulty ČZU upozornil na ještě širší důsledek spojení AI a robotiky. Pokud stroje skutečně převezmou významnou část lidské práce, může společnost podle něj stát před zásadní zkouškou. Technologie mohou přinést méně práce, kratší pracovní dobu a nový způsob života. Stejně tak ale mohou prohloubit rozdíly mezi lidmi, pokud z jejich přínosů budou těžit především nejsilnější hráči.

Bez kritického myšlení se AI neobejde

Jan Kočí z Institutu pro nanomateriály, pokročilé technologie a inovace Technické univerzity v Liberci zdůraznil, že problém není pouze v samotné technologii. Člověk musí vědět, jak AI používat a kdy jejím výsledkům nevěřit. To podle něj vyžaduje kritické myšlení a odpovídající vzdělávání. Neznamená to, že se z každého člověka musí stát matematik nebo programátor. Lidé ale potřebují rozumět alespoň základům technologií, které budou stále více ovlivňovat jejich práci. Jan Kočí zároveň zdůraznil význam aplikovaného výzkumu a spolupráce mezi akademickou sférou, armádou a firmami. Pokud stát nebo armáda dokážou přesně pojmenovat problém, univerzity mohou hledat konkrétní řešení.

Přečtěte si **celý článek**.

Zdroj: Ekonomický deník

<https://www.czu.cz/cs/r-7229-aktuality-czu/konference-na-technicke-fakulte-czu-armada-hleda-cestu-k-ume.html>